

BLIV SKIBSREDER — PAA

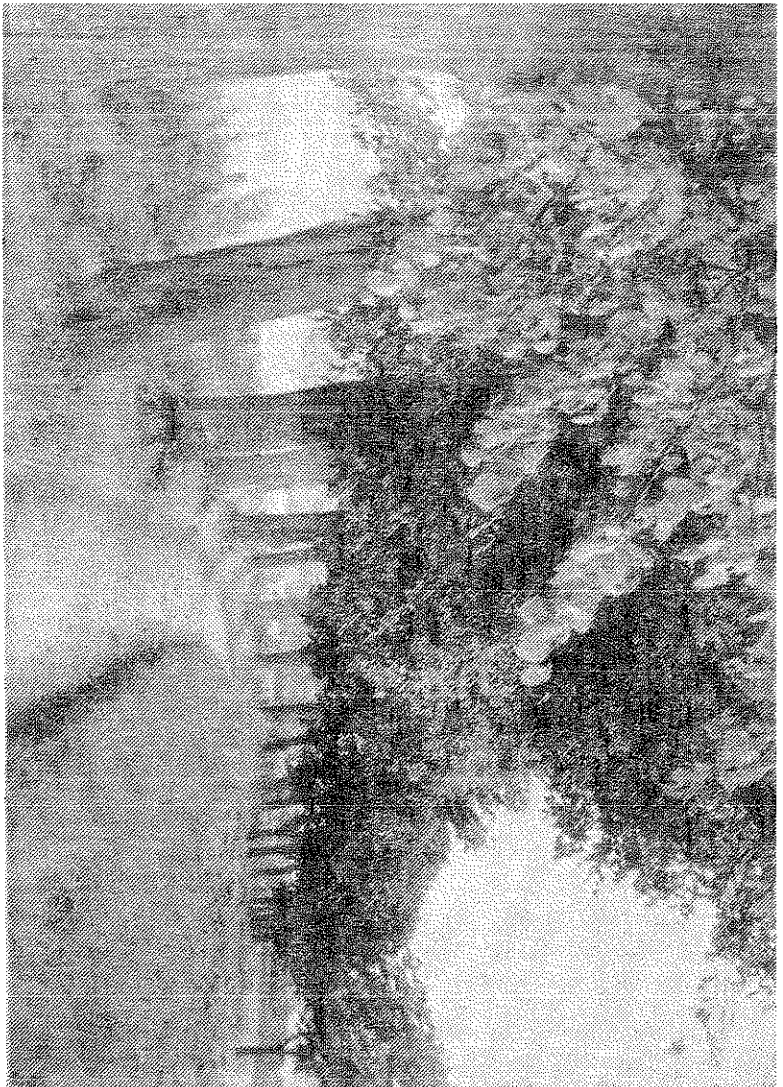
Vejjen Frem

RETSPOLITISK UGEBLAD
Nr. 30 36. årgang 25. juli 1970

Me er egoister, men
logle er også idealister

Iden Lenin ingen Stalin",
ver professor dr. polit.
gen Pedersen i sin
kel - En idealist - og man
de passende tilføje, og
i den russiske overklassen
privilegier heller ingen
in.
år professoren skriver:
Men for os, der står uden
for denne sekt, bliver ideen
isten Lenins betydning
len at fungere til skrak
gedvarsel for alle ide-
ister".
let - da emnet er blevet
et på bane - ikke være
ubeføjet at foretage en
mere vurdering af selve
røbet EN IDEALIST. Så
nåver om nødvendigt kan
s sit bestik, når han står
r for én.
idealisten er almindeligt
ttet som et modtryk til
sten, der kan tænke og
der ud fra selviske mo-

Men hvornu alt er, er det
ikke så meget idealisten i Le-
nins eller andre magthaveres
betydning, der bør fungere til
skrak og advarsel over for
alle idealister, som det er ego-
isten i til eksempel de jord-
besiddendes, velbeggedes og
reaktionæres betydning, der
bør virke til skrak og advar-
sel over for alle egoister.
Thi den historiske udvik-
ling i Rusland burde have væ-
ret mere end en advarsel nok
- et skrekkeligt eksempel på,
hvad der kan overgå en na-
tion, dersom dens ansvarlige
folk ikke forstår deres besø-
gelsesid.
Leo Tolstoj forstod at tage
imod sin tids udfordring, men
ingen af hans stand, ville
i skygge for sit jeg, sine
ideer, hvor rigtige de i hans
han med sin livsførelse satte
et godt eksempel til efterføl-
gelse. Det bødes der for.
(IB Steekholm i „Jyll.-Posten“).

ske vist stammer billedet af denne lyl fra Sjælland og ikke fra Mors, men delagene i Ret-
tets kommissionerne kan med letthed finde mange lige så idylliske plætter på den smukke
fjorde.

Den hårde hånd - side 2 ✕ Hvad fatter gør... - side 3 ✕ Vår mening - side 4 ✕ Kronik - side 4-5
Inflationssvægen ruiner - side 6 ✕ Debat om uddannelsespolitik - side 7 ✕ Serilbud til Mors - side 8

skatteydernes
regning!

For nogen tid siden dannede der ind ad redaktionen bræ-
sprække en skrivelse, der introducerede et nyt skatet redent-
kommanditselskab med et meget vektliggende navn, men her
benævnt „A“-TRAMP.

Introduktionskravet er nu et
års tid gammel, og den fortæller
læseren om selskabets formål og
virksomhed. Kort fortalt er for-
målet iflg. skriveisen at drive tre
motorskibe, hver på små 500 BRT,
som introducenten, et andet redent
med et lige så vektliggende navn,
men her benævnt „F“, har ladet
projektere og indhente tilbud på.

Der fortælleres smukt om skibe-
nes fremvægende kvaliteter til at
bestride mange forskellige slags
transporter, og man beretter om
de lyse udsigter for at få skibene
beskæftiget, enten i fast rute med
containertransport eller i time-
chartre i togsarten på Vestafrika.
Der er ingen problemer med be-
skæftigelsesmulighederne frem-
over, tækket være de fremvægende
skibe og „B“s store erfaring.

Redentkommanditselskabet „A“-
TRAMP har hjemsted i Aarhus,
og - stadig iflg. introduktionen -
skulle det bestå af en en komple-
mentar, som er et „afregger-ak-
tiefelskab“ af „B“, som får nav-
net „B“-TRANS A/S, samt et an-
tal kommanditister og tilsammen
skal de skaffe den nødvendige ind-
skudskapital, der påregnes at
skulle være på 5,4 mill. kr. Mind-
ste kommanditist-indskud er på
25.000 kr., og „B“-TRANS A/S
skal indskyde brodepæren. De
tre skibe til tilsammen omkring
25 mill. kr. er allerede aftalt leve-
ret i december 1970, marts 1971
og juni 1971.

SKATTEFIDUSERNE

Det lykkedes at få tegnet den
nødvendige kapital, og lad os se
håb på, hvad det var, der fristede
højere embedsmænd, læger og an-
dre velgørende medborgere til at
vove sig ind i redentbranchen.
Svaret findes i forskelligt kalku-
lationsmateriale fra et fint stats-
autoriseret revisionsfirma, som
„B“ dels havde bilagt sin intro-
duktionskrivelse og dels senere
har udsendt.

Skattereglerne tillader partre-
derne i „A“-TRAMP allerede for
året 1970 at foretage saldafskriv-
ning med indtil 30 pct. af anskat-
telsessummen for det sidb, der je-
veres i december. Revisionsfir-
maet opgør i maj 1970 skibets an-
skaffelsessum til 9 mill. kr., der
deles ud på hver andel af ind-
skudskapitalen på de 5,4 mill. kr.
Derved giver en andel i indskud-
det på 50.000 kr. et afskrivings-
grundlag på 83.500 kr. (- en an-
del på 500.000 kr. altså 835.000
kr.). Af dette beløb kan der til
reduktion af partrederens skatte-
pligtige indkomst uden videre af-
skriver 30 pct. i 1970.

Men lre nok med det. Skatte-
reglerne tillader desuden forskuds-
afskrivning med indtil 15 pct. af
anskaffelsessummen for de to sk-
be, der skal leveres i 1971. Dens
byggesum opgøres af revisionsfir-
maet til 16,5 mill. kr., og afskriv-
ningsgrundlaget for en indskuds-
andel på 50.000 kr. bliver her
152.000 kr.
Ved at gå ind som partreder i
„A“-TRAMP med 50.000 kr. har
man altså opnået ret til allerede
i 1970 at afskrive:
30 pct. af 83.500 kr. = ca. 25.000
15 pct. af 152.000 kr. = ca. 22.800
i alt ca. 47.800

- til fradrag i den skattepligtige
indkomst. Derved opås med en
skatteprocent på 60 en skattebe-
sparelse på 28-29.000 kr. i 1970
- og et pent nedslag i embeds-
mændens trækkprocent.
Året efter i 1971 kan samme
kommanditist igen afskrive og nu
30 pct. af 58.500 kr. ca. 17.500
(rest på skib I) =
30 pct. af 129.200 kr. ca. 38.500
(rest på skib II og III)
i alt ca. 65.000

I 1972 kan der afskrives:
30 pct. af ca. 131.700 kr. ca. 39.500 kr.
..... = ca. 39.500 kr.
- og i 1973 kan der afskrives:
30 pct. af ca. 92.200 kr. ca. 27.500 kr.
..... = ca. 27.500 kr.
I alt for årene 1970-73 vil en
kommanditist, der har indskudt
50.000 kr., kunne reducere sin
samlede skattepligtige indkomst
iflg. disse eksempler med 170.500
kr.

Men fra 1971 begynder skibene
jo at selje penge hjem. Iflg. re-
visionsfirmaets driftskalkuler op-
føres det skattepligtige overskud
(for afskrivningen) for alle tre
skibe, beregnet pr. indskudsandel
på 50.000 kr. til 13.000 kr. for
1971 og 24.500 kr. for hver af
årene 1972 og 1973, eller i alt
67.000 kr.

Disse driftsoverskud må vi i
skatteegnskabet trække fra oven-
stående fradragberettigede af-
skrivninger og hvis vi stadig reg-
ner med en beskaffelsesprocent på
60 (og vi taler jo om marginal-
indkomst for partrederer), så op-
nås en nettobesparelse for alle fire
år på ca. 62.000 kr. (60 pct. af
170.500 - 67.000 kr.).
På dette tidspunkt af revisions-
firmaets kalkulationer sker der
nøget mærkeligt. Nu giver rev-
sionsfirmaet nemlig pøldet i „B“'s
fabriken om den strålende forev-
ling, som det vil være at drive
redentvirksomhed med disse fine
skibe. Nu skal de sælges alle tre
- for nu er der jo ikke meget me-
re at skrive af på. Skibene påreg-
nes solgt efter udgangen af 1973
for 75 pct. af anskaffelsessummen.
Det var jo en brutal afslutning
på drømmen om at baserle ver-
denshavene, og hvordan bliver hr.
partrederen da stillet?
Med det opfindelige indskud på
50.000 kr. opnåede han andel i de
(Fortælltes side 2)

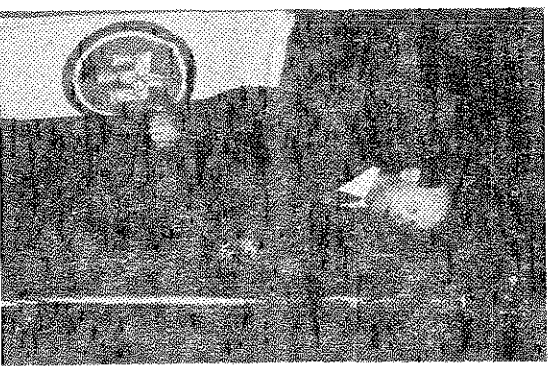
Om et politisk skræmmemiddel:

Hvad Fatter gør -

Montesquieu skabte magtens tre-deling; den lovgivende, den udøvende og den dømmende, og den har vi - udi teorien - overtaget i Danmarks Riges Grundlov, som dog samtidig præsterer at rode dem sammen på det grueligste med nu og da besynderlige følger. Problemet består især derved, at Folketinget ud over den del i lovgivningen, som forfatningen henlægger til tinget, efterhånden også har fået en betydelig dominans som kontrolinstans m. v. i de andre magtgrupper - også i den dømmende magt.

Men kan man beklage, at den franske filosofi forsømt at give en valgt forsamling pålæg om at udøve en prædagslig pligt - havde han gjort det, ville vi i dag have kunnet glæde os over, at Folketinget ikke blot var med til at koncipere lovforslag og vedtage, henholdsvis forkaste dem, men at man også på sand prædagslig vis prøvede at forklare de problemer, der villentlig er forbundet med at styre land og rige, så befolkningen fik en fair chance for at fatte, hvad det hele drejer sig om. Så havde vi en mulighed for på et rimeligt grundlag at tage stilling til de politiske problemer. Den mulighed har vi ikke i dag.

Når Viggo Starcke i sin tid i Folketinget dels var frygtet, dels respekteret af sine politiske modstandere, skyldtes det naturligvis ikke, at han tilhørte et mægtigt politisk parti - så stort blev Danmarks Retsforbund aldrig - men derimod, at han, som den eneste omkring i tinget, var i stand til at tale et sprog, som berikede, at folk forstod, at politik var noget, der vedkom dem, og noget, de udmærket kunne forstå. Det er snart længe siden, men dr. Starcke har ikke glemt kunsten, viser en lille artikel, som fornylig fremkom i „Dern Tidende“. Den sætter adskiligt på plads i forbindelse med det for menigmand svenvende

Dr. Starcke i en karaktéristik situation, som mange vil nikke genkendende til.

begreb „handelsbalancen“ og gør det så grundigt, at det vil blive vanskeligt for politikere i den nærmeste fremtid at bruge nævnte balance til skærmmebillede, som det så ofte er blevet gjort.

DER MÅ VÆRE noget galt, Enten er teorien gal eller praksis forkert, og da der ikke har været mangel på praksis, må teorien om „den ugunstige handelsbalance“ sættes under anklage. I den sidste halve snes år er dette land og dets handelsbalance næsten blev trelt hvert halve år, og den ugunstige handelsbalance nægter stadig på det bestemtste at blive gunstig. Derfor melder sig spørgsmålet: Er en ugunstig handelsbalance egentlig ugunstig?

Det var Ludvig XIV's minister, Colbert, som i sin tid vendte op og ned på begrebet og fik folk til at tænke i penge, eksport og statistik i stedet for i varer, import og realiteter. Rentonow og Bernstorff gjorde Danmark til det første land, der fra den mørke merkantilisme vendte tilbage til en realistisk handelspolitik. De så tværs gennem pengenes flittive værdi til de varer man handlede med, hvorfor de frigjorde importen. Denne lyse periode varede, indtil Stanning gennem valutacentralen vendte tilbage til merkantilismen. Der kom en lysning i denne mørke periode, da trekanthegningen lukkede valuteredirektoratet og afviklede importestrictionerne.

HANDELSBALANCEN har til opgave at afveje import og eksport. Da værdien af eksportvarer oftest angives FOB - frit om bord - ment importvarerne angives CIF - omkostninger, forsikringspremier og fragt inclusive - så må importbeløbet normalt være større end eksportbeløbet, selv om de udvekslede varemengder er lige værdifulde.

Ervis man lånet til 10 pct. og investerer beløbet i en virksomhed, der afkaster 20 pct., er det en fornuftig disposition, men brugen af lige værdifulde.

Møbelforretningen
»HYGGEBO«
Sjællandsgade 52-54, Aarhus
Telf. 06 - 12 99 76

Trækantoret
Rådhuspladsen 45 - Kbhvn. V.
14 71 32

ger man det lånte beløb til tankeløst forbrug, der intet kaster af sig, er det ikke en fornuftig disposition. Det ville være en dårlig husmoder og en ringe købmand, der ikke handlede sådan, at de fik noget, som de hellere ville have til gengæld for det, de betalte med. Ingen husmoder og ingen købmand får større kredit, end de kan stille sikret for, men hvis staten godhedsfuldt træder ind i billedet, kan den både lave inflation i indlandet og stifte gæld i udlandet, og gøre alle borgere til garantier for gældens forrentning og afdrag. Derfor lånes der let-sindigt. - Derfor disponeres der uansvarligt.

Betalingsbalancen har til opgave at opføre landets kasseregnskab, Revenugifter, kunstskat, omkostninger og megen moms må medregnes, hvorfor den giver et bedre billede af den økonomiske tilstand end det, man får gennem handelsbalancen.

KAPITALBALANCEN har til opgave at gøre status. Den sammenholder gældsposter og tilgodehavender og medregner værdien af maskiner, inventar, lagere, beholdninger og formue. Da kapitalbalancen er det afgørende, bør talbalancen er det afgørende, bør ministre, politikere og fjensynskommentatorer lade være med at jamne, hver gang de opdager, at værdien af importen er større end værdien af eksporten, et forhold, der hverken er ugunstigt eller unaturligt.

Henry Hazlitt, den amerikanske økonom, skriver i „Economics in one Lesson“. Den politologiske redsel for import, som har grebet alle nationer, overgås kun af den patriotiske trang til at eksportere. Denne trang bør kun kunne tilfredsstilles for egen regning og risiko. Den er jo ved at sende os liget lukt ind i Fællesmarkedets mørke.

Hvis man virkelig tror på læren om den ugunstige handelsbalance, må man sende venedstydte bilke tilbage til him idealtilstand, hvor eksporten var stor og importen lille, nemlig den nazistiske besættelse. Hvad gunstigt var der ved den?

Man skal sikkert være lidt til års for til fude at forstå, hvilken revolution der er sket. Fra-hånden-til-munden-tiden er forbi. Burgojser-turismen har definitivt fået dødsstødet. - Tilsyneladende.

HVIS man nægter at tro, hvad danske liberalister som Revenhov, Peschke Koedt og J. L. Bjørner har sagt og skrevet - og heller ikke vil tro, hvad engelske liberalister som Adam Smith, Richard Cobden og Winston Churchill har tænkt og udtalt - kan man opsigte den nuværende videnskabelige, som hedder H. C. Andersen. I sit historiske eventyr „Hvad fatter gør“ er altid det rigtige, sætter han sin finger på det afgørende, evnne punkt. Fatter drager til marked med en hest og handler sig nedad til en ko, et for drager til marked med en hest og handler sig nedad til en ko, et for triumferende at hjembringe en søk fælde øbler. Han havde en gunstig handelsbalance. At det samtidig var en skidt forretning, morde englænderne så meget, at de sagde „Det kan jeg lide! Altid ned ad bakke og altid lige glad!“

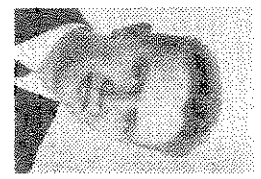
Arbejderne - og det er os, flertallet af befolkningen - har kun sig selv og den industrielle udvikling at lægge for denne frigørelse, som fremtidens historiebøger vil fremdrage som det væsentligste i de vestlige landes udvikling op gennem tredserne. De har tilkæmpet sig deres meuneskeret ved at stå sammen og ved hårdt arbejde. - Tilsyneladende.

Faldende biografbøger
På grundlag af biografernes ugentlige indberetninger til antistjerne har Danmarks Statistik opgjort, at der i 1. kvartal 1970 er solgt 6.550.000 billetter (mod 7.253.000 billetter i 1. kvartal 1969) til en entreindtægt excl. moms på 40,6 mill. kr. (40,5 mill. kr.)

Benyttelsesgraden forstøket som forholdet mellem antal solgte billetter og antal udbudte pladser, er beregnet til 27,4 pct. i 1. kvartal 1970 mod 29,0 pct. i 1. kvartal 1969.

JOHN BECH

Turismens demokratisering et simpelt bedrag

Mænd med spadserestok. Han støtter sig til den, mens han betragter nydelsestrådseriet ved en af sommerlandets turistfester. Han er arbejderet af i går. Et livs hårdt slid har sat sit spor. Hænderne er store og angrebet af lededegigt. Han ser bære til. Der er en blanding af undren og resignation i blikket. Men ingen musmelse.

Det kunne der måske el-lers være grund til. De, der morer sig, er arbejderne af i dag, hårdtarbejdende mænd og kvinder er blevet grundstammen i turisternes strøm. Det er ikke mere forbeholdt en minimal overklasse at holde fri. Nu har de, der har mest brug for friheden, fået muligheden for at få den.

De har ganske vist ikke så mange penge at slå til siderne med, men det er ikke det vigtigste. Det vigtigste er, at de kan koble fra.

Man skal sikkert være lidt til års for til fude at forstå, hvilken revolution der er sket. Fra-hånden-til-munden-tiden er forbi. Burgojser-turismen har definitivt fået dødsstødet. - Tilsyneladende.

Arbejderne - og det er os, flertallet af befolkningen - har kun sig selv og den industrielle udvikling at lægge for denne frigørelse, som fremtidens historiebøger vil fremdrage som det væsentligste i de vestlige landes udvikling op gennem tredserne. De har tilkæmpet sig deres meuneskeret ved at stå sammen og ved hårdt arbejde. - Tilsyneladende.

Arbejdernes kamp har været kampen for at få ret til at nyde frugten af deres eget arbejde. Ret til at tyve i de flyvemaskiner, som de selv har bygget, ret til at have det køleskab, som de selv har fremskillet, ret til de kulturgoeder, som de, ved deres indstis ved samlebandene har gjort mulige.

Den danske arbejder véd godt, at der er visse ting, han har ret til. For eksempel retten til at få det for sit arbejde, som det er værd.

Hvordan kan han da tolerere, at partier som Socialdemokratiet, Socialistisk Folkeparti, Konservativt, Venstre og Det radikale Venstre m. fl. i praksis kun kender én økonomisk politik: den, der går ud på at indskrænke eller udvide hans muligheder for at få sin ret?

Ordet RET kan man ikke give indhold efter forgothbeholdning. Sin RET skal man ha. Med mindre man giver afkald på noget af den for helsehedens skyld og frivilligt. Men det kræver da i det mindste, at alle forholdsvist afgiver lige meget af deres ret. Og det kan ikke tolereres, at nogle medborgere samtidig får noget, som de slet ikke har nogen ret til.

Et samfund, der tillader nogle mennesker at lukre på, at resten skal have virke- og boplads, er et sygt samfund. Et demokrati, der ikke forholder, at det sker, er intet demokrati. Hvis flertallet i et demokrati ikke kan få sin ret, fortjener det simpelthen ikke demokratets navn.

Arbejderen af i dag har fået sin turistrejse. Hans pengebeholdning er ganske vist godt beskyttet af skattekniven, men han har dog det nødvendige. Så kommer han til sommerlandet. Han kommer der, læg mærke til det. Der ligger fremskridtet fra tidligere tider. Men allers er alt såmænd ved det gamle.

Beskæftningen fortsætter trods truslet til turistens lands - 15 procent MOMS, afgifter, overpris for færgebilletter, ågerpriser for værelser og sommerhuse (de ligger på jord o. s. v. - o. s. v. Højen, spekulanten - alle eksporterne i at dræne andres ret ned i egne lønner - ja, de er også i sommerlandet. De har penge nok til at lægge afstand mellem sig og flertallet. Den relative forskel mellem den rige mands for-måden og vi andres for-måden er så stor, som den altid har været. Det er det, man kalder velfærdssamfund ...

John Bech.

Th. Vestergaard
Fogumad
Borgvold 21, Viby J.
Telf. (061) 41214

Kr. Hedebrandt
Rensov
Fælervogvej 29, Th. (08) 12 31 12
9000 Aalborg

OTTO JENSEN
Tømrermester
Søgaardsvøj 23
Telf. Gentofte 5043

GUNNAR SØRENSEN
ALT I EL
Bispensgade 39 - Fjerring
Telf. 429

VOR MENING

OM ANDRES MENING...

Folkestyret i opløsning

I AARHUS STIFTSTIDENDE skriver redaktør Hans Larsen, Skive Folkeblad (E):

Er regeringen og samarbejdet som helhed umiddelbart styrket gennem Henry Christensens udnævnelse, er der umægtelig et par knaster i forholdet til Venstres gruppe. Henry Christensen var en stærkere gruppemand end nogen af de mulige kandidater kan tænkes at blive. Der vil blive stillekrav til fornærmelse af loyalitet udadtil og ikke mindre indadtil i gruppen. I de andre regeringspartier vil man nøje følge, hvem der vælges som formand og politisk ordfører - og ikke mindst om Henry Christensens farvel betyder, at Jens Peter Jensen svinger sig højere op i de politiske luftvinger end hidtil, eller om der stiler sig et sættes brensekulder omkring ham.

● Det tror vi samment gerne, at den radikale topskribent kan have ret i. Hans beskrivelse stemmer

BROEN

VESTKYSTEN (V) har også beskæftiget sig med problemerne omkring indvielsen af den nye Lillebæltsbro, som trafikminister Guldberg efter forlydende gerne vil foretage på beskeden vis. - Bladet skriver bl. a.:

Man kunne i det tilfælde så passende ved broindvielsen slynge: „En lille nisse rejste med ekstra-post fra land til land, hans ægte mand“, Konklusionen på børnesangen er: „Så gik han ned til havet og stired i det klare vand, han smide - thi nu havde han set den allerstørste mand“.

Det spejlbillede tror vi trafikminister Ove Guldberg kan møde i Lille Bælts blå bølger, hvis eller når han i ensom majestæt - åndelig talt - kommer til at indvi broen den 21. oktober.

● Det er naturligvis klødeligt, at „Vestkysten“ gerne ser indvielsen af den nye trafikforbindelse foretaget af majestæten, for det må vel være meningen. Vi synes i modsætning til venstrebladet, at

Kompetence

POLITIKEN (u. p.) deler den mening, som Dansk Arbejdsmands- og Specialarbejder Forbund har ved at udtrykke for over udfaldet af arbejdsorganisationernes nys om kongres i Lemvig, hvor det som bekendt blev vedtaget at sende spørgsmålet, om der skulle siges ja eller nej til overenskomsten med DAST til urafstemning mellem medlemmerne af de to organisationer. Lederskribenten kalder det for en ikke alene udenrigsmæssig, men tillige helt overflødig aktion.

Kongresbeslutningen må på en eller anden måde ændres, så det resultat, der er enighed om mellem fiskeriets ledere og det store fagforbund, kan blive ført ud i livet. Hvis dette kun kan ske gennem vedtagelser på en ekstraordinær kongres, bør en sådan kongres holdes. Det prestigetab for fiskeriforbandsorganisationerne, der er for-

meget godt med vores vurdering af det partipolitiske liv i dagens Danmark.

Det betyder midlertid ikke, at vi synes, at det er særligt festligt, at der på den måde med den største selvfølgelighed kan skrives om stærke mænd og partiloyalitet, og udsendes paroler fra det ene partis pennespids til det andet partis folketingsmænd om at føje sig ind under de blokpolitiske vilkår, som partistrategerne har aftalt, - hvis den ærede samarbejdspartier da ikke vil udsætte sig for stilstandigt at blive omgivet af „breuseklodser“.

Det er med den største ulyst, at vi således med mellemrum må konstatere folkestyrets forrådnings. Men det ville være værre at fortælle, at processen nu er i fuld gang, selv hos de radikale i Skive.

prestigetab i denne forbindelse, må det da gælde organisationsernes ledere, som muligvis ikke har forstået, at de er valgt til at handle på medlemmernes vegne og efter disses ønske. Det repræsenterative demokratis svaghed demonstreres med stor tydelighed i denne sag. Det er forbløffende, at „Politiken“ endnu ikke har opdaget, at det er svært at realisere demokratiet, og at det skal være svært.

Om at sætte grænser

LYNGBY TAARHÆK BLADET skriver i en ledende artikel:

I sidste uge rejstes pludselig et ramaskrig fra Humlebæk: Før vi ikke straks 1 million kroner, må Louisiana indskrænke sin virksomhed så meget, at der reelt ikke bliver noget tilbage.

Det var direktør Knud Jensen, der grundlagde museet, og som har sat mange penge i det, der formulerede nødkriget overfor pressen, der på sin side straks stillede sig bag Knud Jensen og fastslog, at naturligvis skulle Louisiana sidestilles med andre offentlige museer, der hæver tilskud af denne størrelsesorden.

Det var dog kun naturligt, at en enkelt stilfærdigt monment lyde:

Det er en mærkelig indstilling, der efterhånden har banet sig vej ind i dansk folketanke: At hvor mennesker mødes, skal der ydes kløkelige tilbud - selv når det er frivilligt, de mødes.

En gruppe mennesker enes om at starte noget nyt - efter nogle år står det klart, at man ikke har råd til at køre det, og så sender man regningen til staten med et: „Hvad er mere naturligt, end at

Det væsentlige

Der kom i vinter en lille bog af socialrådgiver Henning Tjørnhøj i Aarhus. Den hedder „Uddannelse, arbejde og klasseadling“. - Han skriver henimod slutningen følgende:

„Her i landet fortsætter vi imidlertid med at uddanne teknikere og administratører, af hvilke vi forlanger en så krævende arbejdsindsats, at fagdiotien og specialiseringen er uundgåelig. Det gjorde mindre, hvis denne højt specialiserede elite ikke havde den indflydelse, den har på det samfund, vi lever i. Jeg tror ikke, jeg stiller sagen for meget på spidsen, hvis jeg hævder, at årsagen til, at vi stadig er lige langt fra at realisere tanken om den velfærdssat, hvor flere og flere har det bedre og bedre, bl. a. må søges i, at beslutningsprocessen i vigtigere samfundsspørgsmål hyppigt ligger i hænderne på de specialiserede analfabeter“; jurister, økonomer, læger og ingeniører.

staten betaler? Den betaler jo i forvejen så meget andet.“

Det er simpelthen gået af mode at få noget til at løbe rundt for egne midler - laver man noget, der ikke kan løbe rundt, kan man altid hente pengene hos det offentlige.

Louisiana er et eksempel på denne indstilling: man kan ikke sætte grænsen, og så sendes regningen bare til finansudvalget, der af angst for følgerne ikke tør sige stop.

Man savner hos folk, der binder an med opgaver som Louisiana, en sportsånd, og derfor har man skabt noget, der virker attraktivt på en lille gruppe mennesker, men skræmmer den bredere befolkning langt bort.

Man kommer ikke i kontakt med den brede befolkning ved at udstille en hest fordelt på sytøjskrukker og kælde det kunst. Man opnår højst at vække afsky og uddybe svælg mellem almindelige mennesker og den kulturreliefte, der styrer smagen på toppen, hvor man burde have tilstræbt det modsatte.

Det hele er et spørgsmål om at sætte grænsen uden i øvrigt at tage stilling til, om finansudvalget skal bevilge millionen.

● Hvis politikerne kunne lade være med at skatteplyndre folk for at give tilskud til alt muligt mellem himmel og jord, så ville der være flere mennesker, der havde råd til for deres egne penge at dyrke de kulturelle udførelser, som de selv ønsker at dyrke. Det er jo ganske urimeligt, at eksempelvis folk i Nordjylland skal tvinges til at betale for den københavnske „kulturreliefte“s udskjelser, som de end ikke har nogen chance for at „nyde“.

Jo, vist trænger vi til at få sat grænser for, hvad politikerne må bruge folks penge til.

Forevrigt var der vist noget med, at den gamle krikke i henholdsvis kogningsglæssene i sidste øjeblik blev opstaldet i Studentereformningen på Rådhuspladsen - men der er det jo også gået med økonomien.

— -- -- --

At

F. Ussing Olsen

(sluttet.)

HUSK

Sommerstævnet
1970

på Morsø
Ungdomsskole
i dagene

torsdag d. 30. juli
til

søndag d. 2. august.

Offentligt møde
på Mors

Retsforbundets store sommerstævne på Morsø Ungdomsskole i Galtup pr. Erslev slutter med

offentligt møde

søndag den 2. august kl. 14.00, hvor Retsforbundets landsformand, psykoterapeut Ib Christensen, Randers, taler.

Alle er velkomne.

KRONIK

Det opfattes vel snarere som noget i retning af, at man selv ønsker direkte indflydelse på forhold, der vedkommer én selv. Man vil ikke nøjes med blot at vælge nogle til at have denne indflydelse. Derfor drøfter man demokratiet på arbejdspladsen, derfor rejser de unge kravet om medindflydelse - måske opfattet som en væsentlig indflydelse - på deres uddannelse.

Man ønsker medbestemmelse, og man ønsker at bestemme over de anliggender, der angår én selv. Og her er det, skolen kommer ind i billedet igen med den funktion, jeg nævnte før, at skabe forståelse for det samfund, vi lever i, en funktion, som jeg betegnede som skolens måske vigtigste opgave. Det moderne samfund er så udviklet, at vi alle bliver afhængige af andre og gør andre afhængige af os og kommer til at påvirke dem.

Vil vi i dette samfund sikre medbestemmelse - og vil vi sikre selvbestemmelse over vores egne anliggender, må vi ganske enkelt vide noget. Ellers overlader vi indflydelsen til dem, der ved noget, til specialisterne og teknikerne.

Med fagdiotien følger jo ofte stor social fantasiløshed.“

Vi vil selvfølgelig fortsat kræve af vore elever, at de kan noget, når de forlader skolen, men vi ville have gjort et ringe stykke arbejde, hvis vi ikke havde søgt at give dem en forståelse af det samfund, som de skal ud i, og det er på dette felt, skolen i fremtiden vil have sin væsentligste opgave - hvis den ikke altid har haft det.

Vi er inde i en periode, hvor ordet „demokrati“ er blevet et megaleord, og hvor der foregår en ny vurdering af de begreber, som ordet skal dække. Det er egentlig et ejendommeligt, at vi endnu 120 år efter demokratiets indførelse i dette land kan drøfte indholdet af begrebet demokrati, jeg havde nær sagt på en måde, som om demokrati var noget helt nyt. Men det må være et tegn på åbenhed og liv, at man kan drøfte et lands kulturarv i lyset af de erfaringer, vi gør i det samfund, der hastigt forandrer sig.

I vore dage er demokratiet ikke opfattet som bare det, at man ønsker deltagelse i landets styre. -

Et økonomisk systemskifte

Statsministeren har lanceret det slagord, som den borgerlige regering og især Det Radikale Venstre vil forsøge at vinde næste folketingsvalg på: et økonomisk systemskifte.

Udtrykket „systemskifte“ kendes elers kun fra det berømte systemskifte i 1901, hvor folketingsparlamentarismen brød igennem, og det vil være en grotesk overvurdering at drage nogen sammenligning mellem de to „systemskifter“, der er de Bausgaardske tanker for uklare og lidt epokegørende.

Den nuværende regering kommer magten på løfter om, at 60-ernes økonomiske zig-zagkurs med bestående kriselindring skulle afløses af en stabil økonomisk politik, at inflationen skulle bremses, gældssætningen stoppes, renten sættes ned og de offentlige udgifter enorme vækst begrænses. På alle områder er det gået lige nøjagtig modsat, så det er forståeligt, at man søger nye slagord, der kan få vælgerne til at forny regeringspartiernes misligholdte mandal.

Den nye opfindelse, det økonomiske systemskifte, hedder indkomspolitik og medfølelenspolitik. Da lønmodtagerne har dybt mistillid til begrebet indkomspolitik søger man den kombineret med tankerne om økonomisk demokrati: pillen skal indstreges, så den bedre glider ned.

Befolkningen har nemlig opdaget, at INDKOMSPOLITIK i virkeligheden er en beskyldning mod LØNSTOP. Udbyttebegrænsning og pris- og avancekontrol er nemlig i virkeligheden ligeså meget et administrativt og lagsges dæmon som for et syns skyld. Men man kan i stedet fortælle indkomst- (læs: lønstop) politikken med de populære ønsker om medlemsdomstret, så er charmen der måske ...

Fællesforbundet har skarp angrebet den fængselskonspiration, som både den tidligere regering og den nuværende er tilhængere af. Vi mener ikke, at det er regeringens opgave at fastsætte løn- og arbejdsforholdene i den private sektor. Det må i et frit økonomisk system gøres af arbejdsmarkedets parter selv, i fælled og under eget

kejrne, og så er det, at vi bl. a. kommer til at flygte for at møde ikke kan stå sig over for den moderne teknik.

Måen fondssætningen for at undgå det, er kunskaber.

Det er ingen kvalifikation at være uvidende.

Når vi har på stedet har taget dataet op, så er det jo ikke for at være de første eller bare være med på moden. Så er det fordi – som jeg vist også tidligere har sagt – i skal kende noget til det moderne samfund. Vi har her et enkelt men meget væsentligt område, hvor vi vil fjerne det mystiske og forhindrer, at dets specialister bliver medlemmer. Jeg har aldrig ment – og det er det ingen her, der heller mener, at i skulle uddannes til programfører eller lig for noget, som burde være politikernes ansvar.

Jeg kan nævne et andet eksempel på, at skolen søger at bibringe et forsikelse for det at være medlemmer af et samfund.

Vi har her nu et år kunnet uddevisse elever fra 8. klasse sammen med elever fra realklasser under en sådan form – tror vi – at skellet mellem de to afdelinger er blevet mindre. Det er jo da blevet så meget mindre, at det i øjeblikket ikke findes nogen klasse, der bærer navnet 1. real

ansvar. Bfter det først en politisk opgave at fastlægge de vilkår, hvorunder lønmodtagerne sælger deres arbejdskraft til erhvervsarbejdsgivere, er vi langt inde i et socialistisk system, rent bortset fra, at systemet på længere sigt er uløst besværligt eller umuligt at forvalte.

Ved tvangslønskonspolitikk – den frivillige indkomspolitik har regeringen jo opgivet – sætter man løn- og prismekanismen ud af funktion til skade for de mest effektive og konkurrencevigtige erhverv og virksomheder, der hindres i at tiltrække sig den nødvendige arbejdskraft. Den virker altså strukturkonserverende i en tid, hvor erhvervslivet frie muligheder for strukturtilpasning er alt afgørende for dets konkurrenceevne. Vi afviser derfor tvangslønskonspolitikk.

De tre gamle parter er i princippet enige om lønstop-politikken. Da man ikke helt tør snyde lønmodtagerne for de lønninger, de ellers ville kunne opnå, går den „gentile“ tanke ud på at indflyse lønstillingerne enten – for Socialdemokratiets vedkommende –

offentlige fonde, der skal udlåne midlerne efter politiske kriterier til erhvervslivet, eller – for de borgerlige regeringspartiers vedkommende – i de enkelte virksomheder selv, hvor virksomhedens medarbejdere så skal bevare en slags ejendomsret til dem. I begge tilfælde er der reelt tale om en tvangsopparring af en vilkårlig størrelsesorden og længde, der alene pålægges lønmodtagerne, og som i det første tilfælde kommer de enkelte lande til gode.

Denne subline, misluknask af tvangslønskonspolitikk og tvangsopparring kaldes et „økonomisk systemskifte“. Det er gæst!

Lad det være sagt straks: Retsforbundet ser med sympati på at tale, der udbygger et økonomisk demokrati med medbestemmelse og medlemsdomstret samt mindre forskelle i indtægtsniveau og mindre kapitalkoncentration. Men vi tror bare ikke på tvang, heller ikke på dette område. Arbejdsmarkedets organisationer bør selv træffe aftalerne, og ikke mindst her der på de enkelte virksomheder – indflytning og andre for-

og til dælgig går vi ikke og husker på, hvem der er hvem. Jeg skal ikke her trække de undervisningsmæssige og indlæringsmæssige fordele for den enkelte elev frem. Kun vil jeg fremtidskelle i indtægtsniveau og mindre kapitalkoncentration. Men vi tror bare ikke på tvang, heller ikke på dette område. Arbejdsmarkedets organisationer bør selv træffe aftalerne, og ikke mindst her der på de enkelte virksomheder – indflytning og andre for-

hold varierer jo enormt fra branche til branche og endog inden for samme art af virksomheder – gennem et decentraliseret talesystem indgår overenskomster, svarende til behov, muligheder og bederne mellem.

Jeg er overbevist om, at udviklingen går i den retning. Trivselssynspunktet får stadig større vægt til bærer også medbestemmelsesret og en tilhørsfølelse, der kan fremkaldes ved medlemsdomstret. Virksomhederne må simpelthen kunne bruge den slags som „lokkemad“ ligesom de i større omfang gennem folkeaktier må tilgodes deres hurtigt voksende kapitalbehov.

Når der ligger lægges en anstændig ny aktieselskabslov (som det fortløbende ikke lykkes den borgerlige regering at forsinke, skønt der er ønsket derom), hvor offentlighedsprincippet er slået igennem og medarbejderne sikres indflydelse i bestyrelserne, vil meget være nået i retning af økonomisk demokrati.

Den vigtigste forudsætning for at undgå kapitalkoncentration er at bekæmpe monopol af enhver art. Det er i virkeligheden også det nødvendige grundlag for økonomisk sanering. Et egentligt økonomisk systemskifte må derfor bestå i en ny økonomisk politik, der ødelægger mulighederne for arbejdskrafti gevinster og udbytning. – Selv regeringen har erkendt, at opstillingen i jord- og ejendomsverdiene er den farligste inflationsskude. Hvorfor følger den så ikke Retsforbundets forslag om en grundskyldsreform, der for stedet eliminerer mulighederne for jordspekulation?

Følgende kaldes sig liberal. Hvorfor afvikler den så ikke de sidste importrestriktioner og aftrapper loven for den gennem at lede arbejdskraft og kapital til de mest effektive virksomheder og erhverv? Og hvorfor opbygger den ikke de dele af erhvervslovgivningen, som hæmmer strukturtilpasningen?

HVORFOR har vi en monopollov, der i stor udstrækning regulerer pris- og handelsaftaler i stedet for at forbyde dem? Hvor-

helt anden måde som medlemmer af gruppen, end i vil gøre som enkeltpersoner.

Og jeg vil ikke sige, at det al tid er nogen tilfældige oplevelser at komme ud for en klasse, hvor gruppenomnemne bliver så dominerende, at den enkelte personlighed går tabt.

Og kan vi medvirke dette ved at oplyse jer noget om de menneskelige forhold, så tror jeg, meget vil være nået.

For når jeg betoner skolens opgave i forbindelse med viden om samfundslivet, så er det ikke for at i skal blive del af en stor gruppe af mennesker, men så er det for, at i skal kunne finde jer selv i samfundet med andre, så i får mulighed for, som det hedder med et moderne ord – at realisere jer selv.

Jeg er klar over, at det ikke bliver nemmere for skolen at udtrykke sit mål og forklare sit arbejde, når man taler om uddannelse som en forudsætning for at samfundet ydeligere kan udvilde sig i demokratisk retning.

Der er stadig folk, der tror, at i den henseende er uvidende en kvalifikation.

Men jeg tror, at der i hvert fald er nogle, som vil forstå det.

Nemlig de af jer, som får sæde i skolensretnings om eleverrepræsentation til skolebestyrelsen. Der skal nok være dem, der med bekvemring ser på denne udvikling.

Jeg synes vi skal huse den velkomne.

Det er noget helt naturligt, at i hold varierer jo enormt fra branchen til branchen og endog inden for samme art af virksomheder – gennem et decentraliseret talesystem indgår overenskomster, svarende til behov, muligheder og bederne mellem.

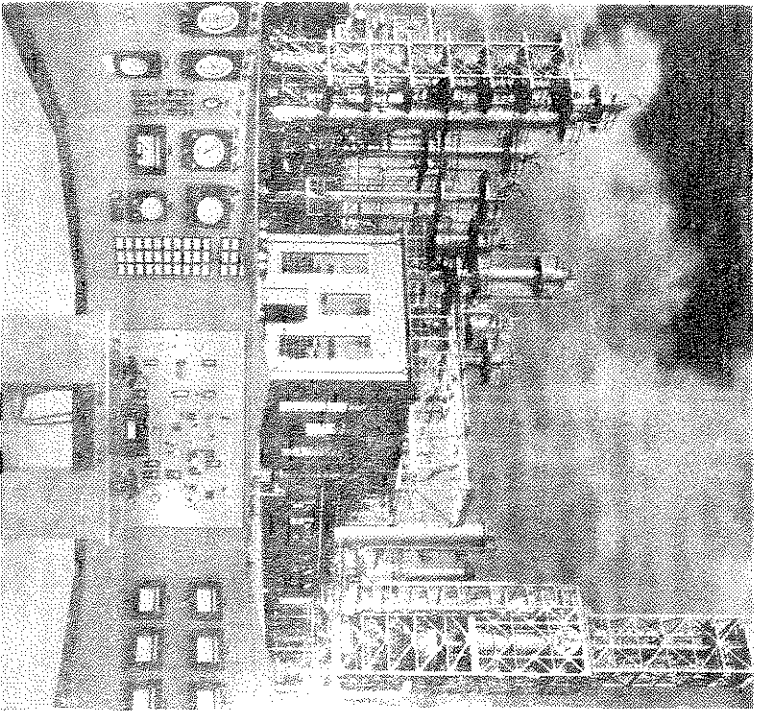
Jeg er overbevist om, at udviklingen går i den retning. Trivselssynspunktet får stadig større vægt til bærer også medbestemmelsesret og en tilhørsfølelse, der kan fremkaldes ved medlemsdomstret. Virksomhederne må simpelthen kunne bruge den slags som „lokkemad“ ligesom de i større omfang gennem folkeaktier må tilgodes deres hurtigt voksende kapitalbehov.

Når der ligger lægges en anstændig ny aktieselskabslov (som det fortløbende ikke lykkes den borgerlige regering at forsinke, skønt der er ønsket derom), hvor offentlighedsprincippet er slået igennem og medarbejderne sikres indflydelse i bestyrelserne, vil meget være nået i retning af økonomisk demokrati.

Den vigtigste forudsætning for at undgå kapitalkoncentration er at bekæmpe monopol af enhver art. Det er i virkeligheden også det nødvendige grundlag for økonomisk sanering. Et egentligt økonomisk systemskifte må derfor bestå i en ny økonomisk politik, der ødelægger mulighederne for arbejdskrafti gevinster og udbytning. – Selv regeringen har erkendt, at opstillingen i jord- og ejendomsverdiene er den farligste inflationsskude. Hvorfor følger den så ikke Retsforbundets forslag om en grundskyldsreform, der for stedet eliminerer mulighederne for jordspekulation?

Følgende kaldes sig liberal. Hvorfor afvikler den så ikke de sidste importrestriktioner og aftrapper loven for den gennem at lede arbejdskraft og kapital til de mest effektive virksomheder og erhverv? Og hvorfor opbygger den ikke de dele af erhvervslovgivningen, som hæmmer strukturtilpasningen?

HVORFOR har vi en monopollov, der i stor udstrækning regulerer pris- og handelsaftaler i stedet for at forbyde dem? Hvor-

De store formlinger man fra dansk side nærede, da der blev fundet olie i Hekten og Sydsvenske, er vel gæmt i dag, da det er olieforekomsterne i Vesterhavet, der optager sindene. – Men raffineret i Høide står der stadig og søger for en ikke helt rigge del af det vestfynske olieforbrug.

skal have medindflydelse på den hverdag, som skolen er for jer. Og jeg kan slet ikke forestille mig, at skolens medarbejdere skulle have grund til bekvemring. Det vil måske ofte gå sådan, at lærere og elever er enige i, hvad de vil fremføre over for skolen, og de vil repræsentere de avancerede synspunkter, for det er jo ikke alle, der som vi kan rose sig af framskridtsvillige forældre i vore nævn og kommissioner.

Men helt problemfrit er elevernes deltagelse i skolestyrelser, og man beder naturligvis ikke, og man gør klokt i ikke at foregæle sig ting, der ikke lader sig realisere. Og repræsentanterne vil nok oplyse, at de kommer på afstand af dem, de skal repræsentere og kommer til at møde mangt på forslåelse, fordi de véd mere. Det er noget, man har oplevet i andre situationer af lignende art.

Men så kan vi komme til at tale sammen om forudsætningerne for at have medindflydelse.

Jeg skal ikke sige mere om skolens opgaver, når det kræder om at læse jer noget. Blot dette, at resultatet gerne skulle blive nogle værdifulde holdninger hos jer.

Først og fremmest i en forståelse for andres villår.

Dermed en forståelse for betydningen af at kunne tale sammen om tingene. Måske ville være nært i forholdet mellem grupperne i samfundet – ikke bare mellem generationerne, men imellem alle grupper, hvis man ville prøve at sætte sig ind i andres situation.

skatte)unding af den erhvervsaktive del af befolkningen?

HVORFOR forlader man i stedet det såkaldte „arbejderleiligheds MONS“ at bygge og betaler en del af beløbet i tilskud til arbejderne?

Fremtidig, fordi man fortrækker de „lette“ løsninger. – Formentlig fordi man ikke tør træde særinteresser og såkaldte velstillede privilegier over læerne. Formentlig fordi man stort set ikke har anden målsætning end at sidde og forvalte under mindst mulig lærn fra det bestående samfund.

Under denne regering vil der ikke komme noget, der fortæner beregningen „økonomisk systemskifte“. Det kom der heller ikke under 60-ernes socialdemokratiske regering. Der vil ikke komme det, for vælgerne giver politisk magt til et parti, der tør gå i knæ med de grundlæggende økonomiske problemer.

Id Christensen.

(i „Althorn, Stille-tidende“).

og hvis man ville bruge argumentet i stedet for brosten. Jeg tror, de resultater man ville opnå, bliver af en større kvalitet, og vi ville undgå meget af den egoisme, der i dag præger gruppernes holdning mere end noget andet.

Og så skulle i vel også gerne nå dertil, at i selv som selvstændige i i et eller i samarbejde med andre.

Roussau sagde om mennesket, at det var det eneste dyr, der forsvarer sig mod naturen. Jeg håber, i fremover vil forstå begge dele. Der skal nok blive spurgte efter, om i kan bruge jorden sådan forestået. At i er i stand til at beherske de arbejdsopgaver, i bliver stillet over for – og sådan forstået, at vi alle bliver i stand til at beherske den moderne teknik.

Men glen ikke i alt dette at beundre solen. Glen ikke at glæde jer over livsretsens mange muligheder. Glen ikke at glæde jer over livet. Heller ikke glædem det arbejde, i kommer til at stå i. Det er måske gennem alt dette, vi får lov til at føle os som mennesker.

Og med disse ord: Tillykke med de resultater, i har nået. Tillykke med, at i nu er kommet så vidt, at i kan forlade jeres gamle skole og begive jer ud i en, der er større. Vi, der bliver tilbage, vil ikke glæmme jer, men følger jer i tanker og ønsker der af sted med alle gode ønsker.

Peter Eising Olsen.

Inflationssvågan ruller, men den kan standses når man vil

Da jeg modtog „Veckans af-färet“ af 21. maj og så følgende tekst på forsiden, „Inflationssvågan rullar – vad sagte i gång den?“ glædede jeg mig til at læse svaret. Men jeg måtte lidt skuffet lægge bladet til side efter læsningen. Artiklen indeholdt kun ganske almindelige gammelmødte betragtninger og ingen konkret løsning.

Problemet bør undersøges til bunds. Lad os begynde med det elementære.

Produktionsfaktorerne er: jord, arbejde og kapital.

Indtægterne er: jordrente, arbejds-løn og kapitalrente.

JORDRENTEN er i det væsentlige baseret på:

- 1) dyrkningsværdien,
- 2) beliggenhedsværdien.

Størrelsen af jordrenten, hvis ophav er natur- eller samfundsskabel, er markedsbestemt. Jordrenten er det beløb, som en person, i konkurrence med andre, er villig til årligt at betale for retten til at udnytte et bestemt stykke jord, til dyrkning eller som byggegrund, altså det beløb, der overstiger almindelig arbejds-løn for tilsvarende arbejde.

ad. 1: Jordrenten af dyrkningsværdien: Som udviklingen har været, betyder det i praksis, at der i dag næppe kan blive tale om betaling af jordrente af landbrug på særligt sandede eller stenede jorder (og skovlandbrug uden beliggenhedsværdi), men at jordrenten bliver højest på de gode, frugtbare muldjorder, hvor rationel og mekaniseret drift er mulig.

ad. 2: Jordrenten af beliggenhedsværdien bestemmes af tilbud og efterspørgsel – for eks. for et godt hjørne til en benzintank eller et godt butikstrøg til en forretning, en central placering af et kontor o. s. v.

— ☆ —

ARBEJDSLØN opnås ved brug af et par gode hænder; og lønnen stiger, jo mere fingernem man er,

To trekantregeringer

Vobinder J. P. Hansen, Høls, skriver under ovenstående overskrift i VENSSEL TIDENDE:

I maj 1957 dannedes den første trekantregering af Socialdemokratiet, Radikale Venstre og Retsforbundet. Dette regeringsamarbejde bestod til 1960. I dette korte åremål gennemførtes love, der vakte opmærksomhed overalt i de lande, Danmark samhandlede med, og ikke uden grund. I denne periode forvandlede et understud på betalingsbalancen på ½ milliard kr. til et tilgodehavende i Danmarks favør på 1½ milliard, uden at stifte lån; men samtidig afbetaltes en milliard på statsgælden. – Altså gevinsten.

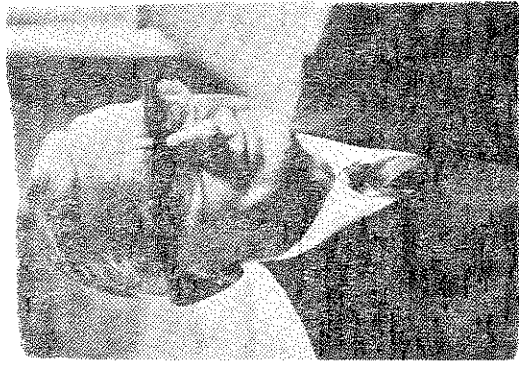
I indlandet var arbejds-løsheden ontrent afskaffet, når undtages dem, som tynder roer om vinteren og kaster sne om sommeren.

I årene før denne trekant steg varepriserne ca. 5 pct. årligt, men faldt til 1 pct. i denne periode. Det var goder, som alle uden videre

og jo mere man tager hovedet til hjælp. Denne købekraft er resultatet af brugen af legemlig kraft og intelligens.

— ☆ —

KAPITALRENTEN er betaling for brug af kapitalen (opsparingen på samme måde, som når man hælder vand i mælken – altså mere mælk, men tyndere (flere penge, men ringere penge, inflation)). Det, der har betinget denne tredje form for købekraft, er samfundets almindelige (og af skatter-yderne bekostede) udvikling, hvorfor det ville være helt naturligt, at den, i stedet for at gå i private lommer, gik til samfundet, til brug for skatteinopsættelse.

Knud Tholstrup

Købekraft af såvel arbejds-løn som kapitalrente er resultat af produktion, og hvis samtlige indtægter (købekraft) kun bestod af arbejds-løn og kapitalrente, ville der være nøje balance mellem produktion og forbrug – og følgende ikke nogen overskudskøbekraft – kilde til inflation.

Det, der forstyrrer billedet, er den omstændighed, at den natur- og samfundsskabte jordværdi, jordrenten, i stedet for at gå i samfundets kasse, indkasseres af private, uden at disse på dette punkt har ydet nogen som helst produktiv indsats. Alligevel opnås fuld købekraft af denne form for indtægt.

Denne tredje form for købekraft er af natur „falske“ penge,

fordi de ikke er resultatet af tilsvarende produktiv moodyelse.

Pengemængden føreges således i stærkere takt end produktionen og virker på pengenes købekraft på samme måde, som når man hælder vand i mælken – altså mere mælk, men tyndere (flere penge, men ringere penge, inflation)). Det, der har betinget denne tredje form for købekraft, er samfundets almindelige (og af skatter-yderne bekostede) udvikling, hvorfor det ville være helt naturligt, at den, i stedet for at gå i private lommer, gik til samfundet, til brug for skatteinopsættelse.

Jordrenten vil fortsat stige som følge af befolkningstilvæksten, men hvis denne stigning bliver indkasseret af samfundet, som skaber den, vil den ikke medføre stigende udgifter for befolkningen, idet den vil blive afbalanceret gennem en tilsvarende nedsettelse af skatterne. Inflationens kilde er dermed elimineret.

— ☆ —

I Danmark har man jordværdier hvert 4. år. Man ser tydeligt, at grundværdistigningerne, som i de senere år har andraget 7 milliarder d. kr. årligt, svarer

En sag for Sherlock Holmes

Der har for nylig i POLITIKEN været en røst fremme for en „hestekur“ til sanering af landets økonomi.

Man må formode, at der med hestekur menes det sædvanlige, nemlig højere skatter (MOMS) og eventuelt lidt såkaldt indkomstpoltik, foranstaltninger, der har været prøvet utallige gange efter krigen uden VARIGT resultat og med et kun meget begrænset kortvarigt resultat.

Hvis en mekaniker har forsøgt at reparere en bil ved at skifte tænder og et par gange uden virkning, vil han gå grundigere til værks og finde den egentlige fejl næste gang i stedet for at fremtiture med virkningsløse metoder, og hvis en EDB-programmerer får et forkert resultat ud af maskinen, ville han være en tåbe, hvis han bider sig fast i en idé, der allerede har vist sig at være forkert.

Men bortset fra det tåbelige i at fortsætte med foranstaltninger, der har vist sig virkningsløse, ville det måske være en idé at finde det overforbrug, man ønsker at bekæmpe.

Er det overforbrug, når arbejdsmand Pedersen køber benzintil sin knallert for at køre på arbejde om hverdagen og i kolonihaven om søndagen? Er det overforbrug, når student Hanssen køber Maos lille rode for at holde den revolutionære ånd levende? – Eller når Klaus Ribbjerg

VELKOMMEN TIL MORS

— Limfjordens perle

Morsø Turistforening.

Auto-, traktor- og landbrugsdæk

Accumulator – en gros – detalj – Kvalitet i top – priserne i bund. Landsomfattende salg. Returret.

Sten Jacobsen, Nykøbing Mors. Tlf. (07) 72 03 97.

nogenlunde til samme 7 milliarder kr., som købekraften af arbejds-lønnen er faldet med, 6-7 pct. (inflationen).

Som følge af inflationen søger folk at sikre deres penge ved opkøb af faste værdier, især jord, hvorved inflationen accelereres.

— ☆ —

Da Danmark i 1957 fik en ny regering, bestående af Socialdemokratiet, De radikale og Retsforbundet, var regeringsgrundlaget bl. a., at grundrenten skulle indbrages til samfundet i stedet for at gå i de private lommer. Alene udsigten til en lovgivning herom fik grundspekulationen standstøt og grundpriserne og prisstigning i almindelighed stagnerede. Inden for regeringsperioden (3½ år) steg forbrugerpriserne kun med under 1 pct. årligt imod 5-6 pct. arene for og efter.

I artiklen antages, at man accepterer en 4 pct. inflation som prisen for fuld beskæftigelse. I Danmark oplevede vi imidlertid i netop samme periode, hvor inflationen standsede, at en arbejds-løshed på 8-10 pct. blev næsten elimineret. Denne erfaring er tilstrækkelig indikation for, at den „falske“ købekraft falder væk, hvis man standser private i at indkassere den samfundsskabte jordrente, således at kun den købekraft bliver tilbage, som afstedkommes af produktion og balancerer med denne.

Det er balancen mellem arbejds-lønnen og kapitalrenten på den ene side og produktionen på den anden side, der skaber et stabilt prisniveau.

Danmark har således i 1957-60 bevist, at inflation kan standses, når som helst politikerne tør gå imod, at natur- og samfundsskabte jordrente går i forkerte lommer.

— ☆ —

Den høje rente er en bivirkning af inflationen. Også den fuldt i 1957-60. I dag er den effektive rente dobbelt så høj som i 1958. Så der er al mulig grund til at tage fat på løsningen af inflationens problem.

KNUD THOLSTRUP
(i „Veckans Affärer“, 9-7-70).

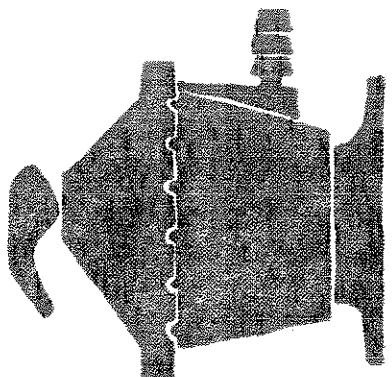

Men det er havnearbejdernes strejke, der får prins Charles til at se så betænkelig ud?

På Mors

går den fornuftige husmoder i

BRUGSEN

Kun Kosangas har

SIKKERHEDSHAT!

Det danske Kosangas-system anvendes i dag i mere end 50 lande over hele kloden. Kosangas-flåden – verdens største gastankerflåde – viser det danske flag på alle 7 verdenshave. Der er mange årsager til Kosangas-systemets succes. En af dem er, at kun Kosangas har sikkerheds-hat!

Kosangas

mest moderne

Delforslag til en ny uddannelsespolitik . .

„Demokrati - ikke indoktrinering“

Hvert år fødes nye samfundsmedlemmer til en tilværelse som danske statsborgere. Som nyfødte er de sårbare og uden ret mange andre rettigheder end retten til livet. De forskellige rettigheder erhverves først senere i livet og først i en alder, hvor samfundet med nogenslunde sikkerhed kan forventle, at rettighederne bliver forvaltet på én for samfundet (de etablerede) tilfredsstillende måde.

Rettigheder

Ved fødslen må individet betragtes som borger med de rettigheder, der hører til. Det drejer sig bl. a. om, at alle borgere har ligetret i økonomisk og politisk henseende, og det er statens opgave at sikre borgernes frihed og lighed og at afveje den enkelte ret over for fællesskabets ret. - Læste vi flere sikkert gentende som hørende til retsstatens grund-sætninger.

Undervisningspligt

En forudsætning for, at der kan eksistere ligetret i økonomisk og politisk henseende er, at alle har lige muligheder. De ny-fødte må altså stilles lige med de etablerede. Det vil sige, at de har krav på at modtage information om samfundssystemets opbygning, styring og værdiorient, ligesom de har krav på en undervisning, der åbner mulighed for deltagelse i samfundets økonomiske og kul-turelle liv alt efter lyst og evner. Man kan altså med rimelighed tale om en undervisningspligt, men - vel at mærke - ikke en pligt, der kan pålægges de nyfødte. Un-dervisningspligten må være sam-fundets og ikke barnets. Dermed har barnet et krav at gøre gæl-dende - kravet om økonomisk og politisk ligestilling gennem mod-tagelsen af de ønskede informatio-ner.

Undervisningspligten lyder:

Samfundet kan altså siges at have en undervisningspligt over for de kommende generationer. - Spørgsmålet er blot, hvor om-fattende denne undervisningspligt bør være?

HAVE-CHRYSANTHEMUM 30 stk. planter i nyere og helt nye sorter og skønne farver sendes for 10 kr., portofrit mod bestilling snarest. 20 stk. kr. 7,50.
„GYDENDALE“, Holmstrup st.
HAGSTRØM Symaskiner Østergade 20 - Hillerød (03) 261578
BØRGE BOESEN Danske og udenlandske bøger B. T. CENTRALEN Byen 2580

Piglerne kommer før rettighe-derne - hvordan dette så end lader sig gøre?

Piglerne hedder bl. a. *undervisningspligt* og *erhvervpligt*. (Den sidste harmonerer måske ikke helt med retten til livet, men?).

Spørgsmålet er, om det er rimeligt at opretholde denne tingenes tilstand? - Mon dog!

☆

Afgrænsningen må være tids-mæssig efter et udregnet gennem-snit for elevernes muligheder for at opnå de nødvendige kundskaber for en økonomisk og politisk lige-stilling. Resultatet vil formodentlig kunne ligge et sted mellem 10 og 12 år.

Målsætning:

Målsætningen for undervisnin-gen er for så vidt allerede angivet. Den skal søge at stille eleven lige med de etablerede i politisk og økonomisk henseende.

Lige økonomiske muligheder skal her forstås som grundlæggende kundskaber i læsning og skrivning af sprog samt regning og matematik. Kundskaber, der er nødvendige for at kunne begå sig i det økonomiske liv.

En ligestilling i politiske mulig-heder stiller krav om udvikling af en kritisk holdning hos eleven og en heraf følgende selvstændig kritisk stillingtagen til forefalden-de problemer. Hertil kommer nød-vekligheden af en fyldestgørende information om samfundssyste-mets opbygning og styring, her-under d.v. alternative løsninger, der på det givne tidspunkt måtte være fremtrædt. Valgmuligheder må derved sikres.

Undervisningens brugbarhedss-

tilspunkt:

Da undervisningspligten pålæg-ges samfundet og ikke eleven, må det stå den enkelte frit for, hvor og hvornår vedommende ønsker at modtage undervisnin-gen. Det er imidlertid ønskeligt, at undervisningen modtages så tidligt som muligt. Primært må forældrene derfor have en pligt til at sikre børnene deres rettig-heder. Det offentlige fører gennem den kommunale skolekommission tilsyn med, at børnene modtager den påkrævede undervisning og stiller kontakt med skoleunder-visningen senest i en alder af 7 år.

Skolekommissionen kan ansætte een eller flere skolekonsulenter eller psykologer til løsning af den-ne opgave, samt til at rådgive ele-ver, der evt. ønsker at udskyde udnyttelsen af deres rettigheder til et senere tidspunkt, hvor udnyttelsen, på grund af større modenhed, måtte være mere ef-fektiv for eleven.

Uddannelsesfælleiteterne:

Tåglitterne til selve undervisnin-

Debatindlæg af:

Carl Tyrol

gen og den dertil nødvendige forskning afholdes af det offentlige, der har pligt til at sørge for, at de nødvendige uddannelsesin-stitutioner med den fornødne ka-pacitet til enhver tid er til rådig-hed, så enhver, der har lyst og evner dertil sikres mulighed for at få en uddannelse.

Skolepengene:

Selve undervisningen finansieres gennem en skolepengeord-ning, således at den enkelte skole får udbetalinger fra det of-fentlige alt efter antallet af ele-ver. Skolepengene følger den en-kelte elev, således at denne stil-les frit i valget af skole. Herved skulle det være muligt at sikre elevens ret afvæjet over for fælles-kabets ret.

Målsætningens opfyldelse:

Opfyldelsen af målsætningen for uddannelsen må nødvendigvis overlades til den enkelte skole. Det er da også naturligt at give skolen fuld selvbestemmelse i øko-nomiske og pædagogiske spørgs-mål. Denne selvbestemmelse vil selvsagt være begrænset af de økonomiske ressourcer, der måtte være til rådighed, og disse vil alt-så igen afhænge af skolens pæda-gogiske tiltrækningskraft. Dog vil det ikke være muligt at lade ved-ligeholdelsen af skolen og dens in-veniar sige over skolepengeordnan-gen, da denne i givet fald nemt kunne miste sin værdi. Derfor må disse udgifter finansieres over et rammebeløb udbetalt af kommu-

På vej mod Danmarks Brugstørelning

En sammenslutning af brugs-tørelningsbevægelsen i Danmark kan blive en realitet i løbet af få år. Det drejer sig om de lokale brugsførelninger. Brugsførelningen HB og Fællesførelningen for Dan-marke Brugsførelningen.

Tanken blev hullet på FDB's generalforsamling af formanden, tidligere handelsminister Lars P. Jensen. For dem, der har fulgt strukturreformeringen i brugs-førelningerne i de senere år, kom-mer denne udtalelse ikke som no-gen overraskelse. FDB's ledelse har gennem en årrække systema-tisk forsøgt at skabe DAN-MARKS BRUGSFØRELNING og gøre brugsførel til kadebutikker med en central ledelse.

Der var engang . . .

Da en kreds af arbejdere efter engelsk forbillede oprettede Dan-marke første brugsførelning i jhu-sted 1866, var det naturligvis et eksperiment. Formålet var at høj-ne levestandarden hos den hastigt voksende nye befolkningssgruppe, industrialarbejderne. Tanken viste sig at have grobund og bredte sig relativt hurtigt til andre byer. Først på et senere tidspunkt slog brugsførelningsstanken igennem på landet. Beslutninger om opret-telse af brugsførelninger har ikke alle steder været lette og gnd-ningsløse. I adskillige landsbyer blev oprettet to førelninger, og en-kelte steder har man stadig to brugsførel i byen som et levn fra den tid, da arbejdere og landmænd ikke kunne handle i samme for-retning.

nen efter indstilling fra skole-kommissionen.

Skoleledelsen:

Den enkelte skoles ledelse væl-ges af skolen selv, hvilket vil sige af de til skolen knyttede lærere, elever og forældre. Valget sker efter regler, der fastsættes af skolen selv. Hver skole inden for en kommunes skolevæsen udpeger il-geledes selv og efter egne regler en repræsentant, der tiltræder skolekommissionen.

Den valgte skoleledelse varetæ-ger den daglige ledelse efter en forretningsorden, vedtaget af skolekredsen, der består af lærere, elever og forældre. Der gives undervisningsenhederne ab-solut pædagogisk metodetrig. - Skoleledelsen ansætter og afskedi-ger personalet og repræsenterer skolen over for omverdenen.

Studieegnethed

Eleverne kan på ethvert tids-punkt af deres grundskoleuddan-nelse søge om optagelse i en eller anden form for videregående ud-dannelse. Spørgsmålet om elevens studieegnethed for den pågældende uddannelse afgøres af elev og lærere i fællesskab, idet skolen i tilfælde af egnethed indstiller el-leven til optagelse. Tilsvistende må kunne eleven til fordel i form af en vis prøvelid. Afslag på indstil-lingsbegæring kan appelleres til skolekommissionen eller -konsu-lenten, der i givet fald træffer foranstaltninger til en prøvelse af elevens evner og træffer endelig beslutning.

Bemærkninger

Det bør fremsætte forslag kon-centrere sig om den grundlæggende undervisning, som kan kaldes grundskolen. Det er min-est senere at fremsætte forslag om ordningen af de videregående uddannelser, der må betrag-tes som universitetsundervisning. Med håb om god modtagelse! Carl Tyrol.

Brugsførelningsstanken havde et klart socialt sigte! Foruden køb og salg ville man stykke sammenholdet i medlemskredsen og sikre sig mod udbytning fra købmænds-ens side. Denne tanke har nok haft en vis betydelighed. Vi véd, at mange storkøbmænd omkring at-hundredelstilet tjente sig formuen, og at mange brugsførelninger, som havde overlået de første start-udbetalinger, var i stand til at ud-betale op til 20-25 pct. i divi-dende til sine medlemmer.

Dividenden

Gå i Brugsførel og få dividende oven i købet. Dette slogan an-vendte brugsførel i mange år i re-

klamen. Indtægten var de enkelte brugsførels dividendeudbetaling i høj grad afhængig af den dividende, som førelningen modtog fra FDB, og de senere år har FDB rendret sin prispolitik i retning mod lave-

Sr. Njehon Sørensen

pe nettoopringer til førelningerne og tilsvarende fald i dividenden.

Denne udvilling er især nedvæn-digt for den slående konkur-rance, men også indførelsen af MOMS har spillet ind. Samtidig har mange brugsførel investeret i nye butikker og på anden måde konsolideret sig. Disse forhold har tilsammen bevirket, at de fleste brugsførels udbetaling af dividende er faldet på et niveau, hvor den nærmest kun er symbolisk og det er måske kun et spørgsmål om tid, før dividenden helt bortfalder.

Brugsførelningen HB

Tendensen til sammenslutning af brugsførelninger er ikke af ny dato. Det er adskillige år siden, da københavnske førelninger sluttede sig sammen under navnet HOVEDSTADENS BRUGSFØRELNING. I tidens løb har brugsførel i adskillige provinsbyer tilsluttet sig denne førelning, som derfor har taget navneførelning til Brugsførelningen HB. Denne sammenslutning fører en meget aktiv prispolitik, hvilket i nogen grad skyldes konkurrencen med livs-middelkoncernen, ligesom man har været i stand til at udnytte visse stor-driftsfordele. HB har i modsetning til andre brugsførelninger al-drig taget familiekøbet med FDB særligt højtideligt, ofte har FDB's fabrikker mødt konkurren med private butikker om leverancer.

Fremtiden

At planerne om en sammenslutning af brugsførelningsbevægelsen vil lykkes, kan der næppe være tvivl om; det er blot et spørgs-mål om, hvor længe det vil vare. Førelningsmæssigt vil brugsførelningerne dermed opnå en enorm styrke i konkurrencen med de udenlandske butikskoncerner, der i disse år forsøger at vinde indpas på det danske marked, men det vil sige på bekostning af den fol-kelighed og det medlemsdemo-kraft, der i generationer har vær-ret et kendetegn for bevægelsen. Der har i nogle år eksisteret en ordning, hvor de enkelte brugsførel (Fortsættes side 8)

KLIP TIL BLADETS KANT

Undertegnede bestiller

VEJEN FREM

Tryksag

Kan medtages udenbæret i postbrev kassene

56

Navn

Stilling

Postadr.

VEJEN FREM

Krogsgade 1,

2100 København Ø.

Sådan kan det gøres

Ghana går fra militærstyre til civil regering

Ghana skabte afrikansk historie, da landet i 1957 opnåede selvstændighed som den første nation syd for Sahara. Den daværende præsident, dr. Kwame Nkrumah, blev således en førende talmand for selvstændighedskræfterne på det afrikanske kontinent. Det var Nkrumah, der blev lyttet til.

Men det lysende eksempel Nkrumah satte i slutningen af halvtredserne, formærkedes hurtigt af en tiltagende korruption og et stigende antal politiske fængsler. I 1966 greb militæret ind og tog magten ved et ublodigt kup. Nkrumah fik asyl i en anden vestafrikansk stat, Guinea, hvor han fortsat bor. Endnu har han ikke opgivet drømmen om at vende tilbage.

Nu er Ghana atter i færd med at skabe afrikansk historie. I september 1969 overlod militæret magten til civile politikere, og ved et efterfølgende valg med hemmelig afstemning vandt Frenskidspartiet (Progress Party) under ledelse af den tidligere professor i sociologi, dr. Kofi Busia, 105 af de 140 mandater i Ghanas parlament.

Udviklingen i Ghana er siden blevet fulgt med stor interesse i den halve snes andre afrikanske stater, hvor militæret har magten. For dem er Ghana et eksempel på, hvordan overgangen fra militært til civilt styre kan ske uden gnidninger.

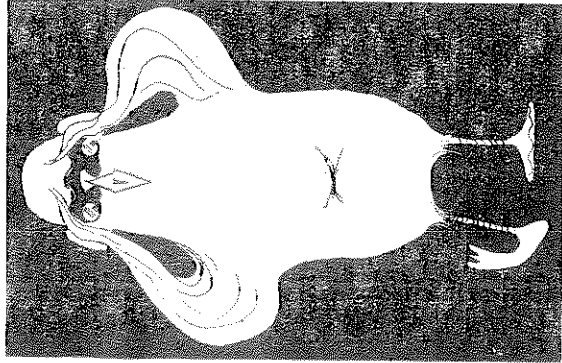
Arven efter Nkrumah

Med valgsøjren arvede dr. Busia en lang række problemer, først og fremmest en enorm gæld. Ghanas samlede gæld anslås til at ligge et sted mellem 300 og 500 millioner pund sterling, en voldsom byrde for et udviklingsland.

Størsteparten af denne gæld er stiftet af Nkrumah, der igangsatte en række prestigeprojekter, indkøbte maskiner og materiel, som Ghana ikke kunne udnytte på grund af mangel på tilstrækkeligt uddannet mandskab, samt brugte store beløb på sig og sine venner.

Hverken det militære styre eller den nydannede civile regering har været interesseret i at løbe fra denne gæld. Tværtimod har Ghanas ledere gentagne gange forhandlet med kreditorlandene, først og fremmest Storbritannien, Vesttyskland og Frankrig, for at opnå en afbetalingsordning, som ikke kvæler landets udvikling.

UGENSHAK

Hvem skal være præsident for FDM - ja, spørg bare.

På vej mod...

eninger har kunnet tilmelde sig en såkaldt frivillig bunden kæde under FDE's ledelse. De tilmeldte foreninger får gennem besøg af konsulenter vejledning i den daglige drift, regnskabsføring og revision overtages af en regnskabscentral, og ansættelse af udelere foregår ved et samarbejde mellem den lokale bestyrelse og FDE's konsulenttjeneste. En fælles brugsforeningsledelse vil altså blot være en videre udvikling af denne ordning.

Hvorledes vil medlemmerne mærke udviklingen?

Da brugsforeningerne i generationer har arbejdet på, at kunderne skulle have indflydelse på foreningens virksomhed, vil dette spørgsmål være meget aktuelt. Man kan roligt regne med, at den lokale

ledelse, bestyrelse og udeler, vil få sin bestemmelsesret stærkt beskåret. Den centrale ledelse, altså FDE, vil utvivlsomt fastsætte vareudvalg og priser og med hensyn til varebestilling kunne man tænke sig, at den enkelte forening blot indberettede, hvad man har på lager, hvorefter en EDB-maskine automatisk sammensætter en ordre efter netop denne forretnings behov. FDE har gennem flere år ligget inde med en plan over, hvor man ønsker fremtidens brugser placeret, og på mange af disse pladser er butikkerne allerede udbygget til supermarkeder. Samtidig må man forvente, at mange mindre brugser i de kommende år vil forsvinde på den måde, at de sammenlægges med større nabobrugser. Mange medlemmer af brugsforeninger må derfor indstille sig på i de kommende år at få længere vej til deres brugs. De vil finde en større butik med et større vareudvalg, men på bekostning af den tidligere mere personlige atmosfære.

Sv. Nyholm Sørvsøen.

de ikke opfyldte kravene om effektivitet, ærlighed og fremsynethed.

Dr. Busia sagde om disse afskedigelser, at "vi må foretage os sådanne skridt, fordi vi ønsker at redde landet. Som der er forskel på den enkelte etik og en regerings etik, er der visse ting, vi må gøre, trods de individuelle interesser, for at opbygge nationen".

Busia advarede yderligere om, at regeringen nu var parat til at slå ned på korruptionen, selv om visse foranstaltninger kunne blive „smertefulde“.

Kampen mod korruptionen begyndte allerede under det militære styre. Den var så effektiv, at lederer af det militære styre, general Joseph Ankrah, var rallejtnant Joseph Ankrah, var posten frivilligt, da det kom frem, at han havde modtaget bestikkelse

fra udenlandske firmaer. Ledelsen blev derefter overtaget af den daværende finansminister, brigadegeneral Akwasi Afrifa.

Polinsk fremtid

Helt sluppet forbindelse med magten i Ghana har militæret ikke. Præsidentposten vil indtil 1972 være beklædt med tre mand, der også stod i spidsen for det militære regime. En af dem, Akwasi Afrifa, er siden overgået til civil.

Trods alle vanskelighederne ser Ghanas fremtid lys ud. Landet har fået en civil regeringsdaglig ledelse, og hvad det økonomiske angår, arbejdes der på højtryk med at få rettet det op, som Nkrumah gennem ni års regeringstid, deraf de seneste år som diktator, satte over styr.

John Jacobsen.

Særlibud til Mors

Dette nummer af »Vejen Frem« er det sidste af fire, der udsendes gratis til alle husstande på Mors i anledning af Retsforbundets sommerstævne på Morsø Ungdomsskole i den kommende uge.

Mon ikke en del beboere på Mors har fået interesse for også i fremtiden at blive orienteret om den tredje mulighed i dansk politik. — Den tredje mulighed, fordi først en socialistisk partiblok og nu en borgerlig blok har vist, at ingen af dem kan løse de virkelige samfundsproblemer. Den tredje mulighed er, at De skaffer indflydelse ved at styrke Danmarks Retsforbund, så vi alle kan gå en bedre fremtid i møde.

Vi vil gerne give vore nye læsere på Mors et særlibud:

Hvis De nu tegner abonnement på »Vejen Frem« fra 1. oktober, så får De bladet gratis også i månederne august og september.

Indsend derfor snarest Deres bestilling på bladet.

Venlig hilsen

RETSFORBUNDETS PRESSE

Karl SAGT

Det er ikke så slemt at efter-sætte for amindelige og omfrentende udtalelser om det amerikanske samfund og de forskellige dele af det, for dertil er det for kompliceret, for sammensat og uensartet.

(Paul Wehr, ung amerikansk sociolog).

Jeg er imod at sende amerikan-ske G. I's ud i Indokinas mudder på en blodig færd for at vedligeholde kolonialismen og den hvide mands udbytning af Asien. Mon-roedoktrinen og „Asien for asiater“ burde være grundlaget for vor udenrigspolitik.

(Senator Lyndon B. Johnson i USA's senat den 20. april 1964).

Det 17. århundrede var matematikkens århundrede, det 18. fy-sikkens og det 19. biologiens. Vort 20. århundrede er frygtens århun-drede.

(Alfred Camus).

☆

Det 17. århundrede var mate-

matikkens århundrede, det 18. fy-

sikkens og det 19. biologiens. Vort

20. århundrede er frygtens århun-

drede.

(Alfred Camus).

☆

Det 17. århundrede var mate-

matikkens århundrede, det 18. fy-

sikkens og det 19. biologiens. Vort

20. århundrede er frygtens århun-

drede.

(Alfred Camus).

☆

Det 17. århundrede var mate-

matikkens århundrede, det 18. fy-

sikkens og det 19. biologiens. Vort

20. århundrede er frygtens århun-

drede.

(Alfred Camus).

☆

Det 17. århundrede var mate-

matikkens århundrede, det 18. fy-

sikkens og det 19. biologiens. Vort

20. århundrede er frygtens århun-

drede.

(Alfred Camus).

☆

Det 17. århundrede var mate-

matikkens århundrede, det 18. fy-

sikkens og det 19. biologiens. Vort

20. århundrede er frygtens århun-

drede.

(Alfred Camus).

☆

Det 17. århundrede var mate-

matikkens århundrede, det 18. fy-

sikkens og det 19. biologiens. Vort

20. århundrede er frygtens århun-

drede.

(Alfred Camus).

☆

Det 17. århundrede var mate-

matikkens århundrede, det 18. fy-

sikkens og det 19. biologiens. Vort

20. århundrede er frygtens århun-

drede.

(Alfred Camus).

☆

Det 17. århundrede var mate-

matikkens århundrede, det 18. fy-

sikkens og det 19. biologiens. Vort

20. århundrede er frygtens århun-

drede.

(Alfred Camus).

☆

Det 17. århundrede var mate-

matikkens århundrede, det 18. fy-

sikkens og det 19. biologiens. Vort

20. århundrede er frygtens århun-

drede.

(Alfred Camus).

☆

Det 17. århundrede var mate-

matikkens århundrede, det 18. fy-

sikkens og det 19. biologiens. Vort

20. århundrede er frygtens århun-

drede.

(Alfred Camus).

☆

Det 17. århundrede var mate-

matikkens århundrede, det 18. fy-

sikkens og det 19. biologiens. Vort

20. århundrede er frygtens århun-

drede.

(Alfred Camus).

☆

Det 17. århundrede var mate-

matikkens århundrede, det 18. fy-

sikkens og det 19. biologiens. Vort

20. århundrede er frygtens århun-

drede.

(Alfred Camus).

☆

Det 17. århundrede var mate-

matikkens århundrede, det 18. fy-

sikkens og det 19. biologiens. Vort

20. århundrede er frygtens århun-

drede.

(Alfred Camus).

☆

Det 17. århundrede var mate-

matikkens århundrede, det 18. fy-

sikkens og det 19. biologiens. Vort

20. århundrede er frygtens århun-

drede.

(Alfred Camus).

☆

Det 17. århundrede var mate-

matikkens århundrede, det 18. fy-

sikkens og det 19. biologiens. Vort

20. århundrede er frygtens århun-

drede.

(Alfred Camus).

☆

Det 17. århundrede var mate-

matikkens århundrede, det 18. fy-

sikkens og det 19. biologiens. Vort

20. århundrede er frygtens århun-

drede.

(Alfred Camus).

☆

Det 17. århundrede var mate-

matikkens århundrede, det 18. fy-

sikkens og det 19. biologiens. Vort

20. århundrede er frygtens århun-

drede.

(Alfred Camus).

☆

Det 17. århundrede var mate-

matikkens århundrede, det 18. fy-

sikkens og det 19. biologiens. Vort

20. århundrede er frygtens århun-

drede.

(Alfred Camus).

☆

Det 17. århundrede var mate-

matikkens århundrede, det 18. fy-

sikkens og det 19. biologiens. Vort

20. århundrede er frygtens århun-

drede.

(Alfred Camus).

☆

Det 17. århundrede var mate-

matikkens århundrede, det 18. fy-

sikkens og det 19. biologiens. Vort

20. århundrede er frygtens århun-

drede.

(Alfred Camus).

☆

Det 17. århundrede var mate-

matikkens århundrede, det 18. fy-

sikkens og det 19. biologiens. Vort

20. århundrede er frygtens århun-

drede.

(Alfred Camus).

☆

Det 17. århundrede var mate-

matikkens århundrede, det 18. fy-

sikkens og det 19. biologiens. Vort

20. århundrede er frygtens århun-

drede.

(Alfred Camus).

☆

Det 17. århundrede var mate-

matikkens århundrede, det 18. fy-

sikkens og det 19. biologiens. Vort

20. århundrede er frygtens århun-

drede.

(Alfred Camus).

☆

Det 17. århundrede var mate-

matikkens århundrede, det 18. fy-

sikkens og det 19. biologiens. Vort

20. århundrede er frygtens århun-

drede.

(Alfred Camus).

☆

Det 17. århundrede var mate-

matikkens århundrede, det 18. fy-

sikkens og det 19. biologiens. Vort

20. århundrede er frygtens århun-

drede.

(Alfred Camus).

☆

Det 17. århundrede var mate-

matikkens århundrede, det 18. fy-

sikkens og det 19. biologiens. Vort

20. århundrede er frygtens århun-

drede.

(Alfred Camus).

☆

Det 17. århundrede var mate-

matikkens århundrede, det 18. fy-

sikkens og det 19. biologiens. Vort

20. århundrede er frygtens århun-

drede.

(Alfred Camus).

☆

Det 17. århundrede var mate-

matikkens århundrede, det 18. fy-

sikkens og det 19. biologiens. Vort

20. århundrede er frygtens århun-

drede.

(Alfred Camus).

☆

Det 17. århundrede var mate-

matikkens århundrede, det 18. fy-

sikkens og det 19. biologiens. Vort

20. århundrede er frygtens århun-

drede.

(Alfred Camus).

☆

Det 17. århundrede var mate-

matikkens århundrede, det 18. fy-

sikkens og det 19. biologiens. Vort

20. århundrede er frygtens århun-

drede.

(Alfred Camus).

☆

Det 17. århundrede var mate-

matikkens århundrede, det 18. fy-

sikkens og det 19. biologiens. Vort

20. århundrede er frygtens århun-

drede.

(Alfred Camus).

☆

Det 17. århundrede var mate-

matikkens århundrede, det 18. fy-

sikkens og det